

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urtos/4/2022
Identifikačné číslo spisu:	2022010007
Dátum vydania rozhodnutia:	09.08.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:2022010007.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci odsúdeného Z. S., v konaní o podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vykonávaného na základe rozsudku Krajského súdu v Trnave z 11. mája 2021, sp. zn. 3Ntc/4/2020, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 4. augusta 2021, sp. zn. 3Urto/8/2021, na neverejnom zasadnutí konanom 9. augusta 2022 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného Z. S. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 31. marca 2022, sp. zn. 6Ntc/3/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného Z. S. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením z 31. marca 2022, sp. zn. 6Ntc/3/2022, v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Trnave zo 14. júna 2022, sp.zn.6Ntc/3/2022 podľa § 66 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného Z. S. (ďalej aj „odsúdený“ alebo „sťažovateľ“) o podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 11. mája 2021, sp. zn. 3Ntc/4/2020, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 4. augusta 2021, sp. zn. 3Urto/8/2021.

Odsúdený podal proti rozhodnutiu krajského súdu sťažnosť ihneď po vyhlásení rozhodnutia na verejnom zasadnutí dňa 31. marca 2022, ktorú následne vlastnoručne sám písomne zdôvodnil.

V písomných dôvodoch sťažnosti poukázal na skutočnosť, že už v žiadosti o podmienечné prepustenie namietal, že neuznanie zásady špeciality nepripúšťajúcej obmedzenie osobnej slobody za skutky pred prevozom na Slovensko, na ktoré sa zatykač nevzťahoval, bolo nezákonné. Ďalej uviedol, že v neuznávajúcom deregulačnom rozsudku vo veci špeciality z 11. mája 2021 bol vo väzení v Trnave. Nerozumie tomu, ako mohol opustiť republiku, keď bol vo väzení a mal zákaz vstupu do Rakúska. Odsúdený je toho názoru, že výroky o neopustení republiky sú scestné a kolidujú s ustanoveniami § 31 a nasledujúcich zákona č. 549/2011Z. z. Ďalej dôvodil, že nebolo informované ministerstvo a neboli vydané súhlasy k stíhaniu vykonávajúceho justičného orgánu a ani orgánu štátu pôvodu v zákonnej

lehote. Poukázal na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky judikoval, že z ustanovenia § 31 ods. 2 písm. f) zákona o EZR je evidentné, že musí ísť o výslovné vzdanie sa zásady špeciality. Podobne Súdny dvor ES vo veci C388/08 PPÚ judikoval, že podľa § 9 ods. 1 písm. f), písm. b) Trestného poriadku je potrebný súhlas daný v zákonnej lehote. Vo svojej žiadosti o podmienené prepustenie odsúdený Z. S. vytkol aj to, že súd opomenul postupovať podľa §§ 516 ods. 1 písm. c) a 517 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, ktoré vychádzajúc z judikatúry Súdneho dvora EÚ sú záväzné. Odsúdený namietol, že slovenský súd pri skúmaní obojstrannej trestnosti uviedol, že v Rakúsku ide o trestný čin lúpeže alebo krádeže - zločin krádeže v trestnej sadzbe od 1 roku do 10 rokov. Podľa právneho poriadku Slovenskej republiky išlo o prečin pokusu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 1 v sadzbe do 2 rokov. Podľa názoru odsúdeného, prečin a zločin nie sú zlučiteľné v zmysle § 517 ods. 2 Trestného poriadku. Súd uznal cudzie rozhodnutie len pre jeden z viacerých skutkov, preto mal postupovať podľa § 517 ods. 1 Trestného poriadku, kedy súd prehodnotí vec podľa slovenského zákona. V danej veci krajský súd v zrejmom súkromnom záujme uprednostnil represívny prístup k starému chorému človeku bez ohľadu na reálne požiadavky individuálnej a generálnej prevencie. Odsúdený v podaní, ktoré bolo doručené Krajskému súdu v Trnave 10. mája 2022 ako doplnenie jeho sťažnosti, len zopakoval predchádzajúce námietky s dôrazom na porušenie zásady špeciality. Krajský súd v Trnave podľa jeho názoru mohol miesto zamietavého rozhodnutia rozhodnúť o jeho prepustení ku 20.04.2022, čo je bežná prax súdov. Odsúdený Z. S. z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby nadriadený súd zohľadnil pochybenia súdov a vykonal nápravu v tom, že ho podmienne prepustí z výkonu trestu odňatia slobody.

Ku sťažnosti odsúdeného sa prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava, do konania nariadeného neverejného zasadnutia o nej, písomne bližšie nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený preskúmal na podklade sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba včas (§ 186, § 187 Trestného poriadku), správnosť výrokov napadnutého rozhodnutia i konanie predchádzajúce týmto výrokom podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 11. mája 2021, sp. zn. 3Ntc/4/2020, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 4. augusta 2021, sp. zn. 3Urto/8/202, bol podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 396/2019 Z. z. (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) uznaný s jeho vykonaním na území Slovenskej republiky rozsudok Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň zo 4. septembra 2014, sp. zn. 054Hv88/14a vo vzťahu ku skutku uvedenom v bode I., v spojení s rozhodnutím Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň zo 7. augusta 2015, sp. zn. 186 BE/148/15t, v spojení s rozhodnutím Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň z 25. júla 2018, sp. zn. 071Hv/23/18y v bode II. a v spojení s uznesením Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň z 27. augusta 2020, sp. zn. 54Hv/88/14a vo vzťahu k odsúdenému Z. S., uznaného za vinného v bode I. zo zločinu krádeže za účelom zárobku vlámaním v štádiu pokusu podľa § 15, 127, 129 číslo 1, 130 štvrtý prípad rakúskeho Trestného zákonníka na tom skutkovom základe, že

-vo Viedni sa dňa 24. apríla 2014 pokúsil (§ 15 rakúskeho Trestného zákonníka) osobe menom G. T. vziať cudzie hnutelné veci, konkrétne predovšetkým hotovosť alebo cenné papiere, a to vlámaním a s úmyslom sa s ich privlastnením protiprávne obohatiť, a to tak, že náradím, ktoré nie je určené na riadne otvorenie, otvoril jeho dvere bytu a vnikol cez ne do bytu, avšak v dôsledku prítomnosti majiteľa bytu ušiel, pričom konal so zámerom si opakovaným páchaním krádeží vlámaním zabezpečiť stály príjem.

Súčasne Krajský súd v Trnave nariadil odsúdenému Z. S. vykonať zvyšok nepodmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov na území Slovenskej republiky, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd v Trnave zároveň podľa § 16 ods. 1 písm. b) zákona č. 549/2011 Z. z. odmietol uznanie a výkon vo vzťahu ku skutku uvedenom v bode II. rozsudku Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň zo

4. septembra 2014, sp. zn. 054Hv/88/14a vo vzťahu k odsúdenému Z. S., uznaného za vinného z prečinu utajenia dokladov podľa § 229 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka na tom skutkovom základe, že

-vo Viedni od už nezistiteľného času až do 24. apríla 2014 utajil doklad, s ktorým nesmel nakladať, konkrétne zákaznickú kartu IKEA- Familykarte vystavenú na meno Z. D. G., a to s úmyslom zabrániť tomu, aby bola použitá v právnom styku ako dôkaz o práve, o skutočnosti alebo o právnom vzťahu, predovšetkým o nároku na rôzne cenové zvýhodnenia a služby.

Odsúdenému boli postupne nariadené tresty odňatia slobody, a to rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 5. marca 2020, sp. zn. 3Ntc/5/2019, ktorý odsúdený vykonal dňa 10. septembra 2021 a následne rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 11. mája 2021, sp. zn. 3Ntc/4/2020, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 4. augusta 2021, sp. zn. 3Urto/8/2021, ktorý trest má odsúdený vykonať dňa 10. decembra 2022. Z uznesenia Krajského súdu v Trnave z 5. októbra 2020, sp. zn. 3Ntc/5/2019 vyplynulo, že odsúdenému bola do nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky započítaná doba výkonu väzby v Rakúskej republike od 24. januára 2018 od 13.45 hod. do 22. marca 2018 do 08.00 hod., ďalej doba výkonu väzby v Rakúskej republike od 26. marca 2018 od 12.00 hod. do 17. októbra 2018 do 11.10 hod. a tiež časť vykonaného trestu odňatia slobody na území Rakúskej republiky od 17. októbra 2018 od 11.10 hod. do 28. apríla 2020 do 10.20 hod. vrátane doby prevozu odsúdeného na územie Slovenskej republiky až do jeho prevzatia orgánmi Slovenskej republiky dňa 28. apríla 2020 o 10.20 hod.

Krajskému súdu v Trnave bola dňa 21. februára 2022 doručená žiadosť odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Po zabezpečení relevantných podkladov pre rozhodnutie, uskutočnení verejného zasadnutia a vypočutí odsúdeného 31. marca 2022, krajský súd rozhodol napadnutým uznesením tak, že žiadosť Z. S. o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 Trestného zákona zamietol.

Najvyšší súd ako súd sťažnostný v tomto konaní posudzoval otázku, či záver obsiahnutý v napadnutom uznesení bol z hľadiska aplikovaných zákonných ustanovení správny. Dospel k tomu, že súd prvého stupňa postupoval správne, ak odsúdeného z výkonu trestu podmienčne neprepustil. Najvyšší súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, na tieto poukazuje a s ohľadom na to, že rozhodnutie súdu prvého a druhého stupňa tvoria z významového hľadiska jeden celok, nebude ich už jednotlivo opakuvať (pozri I. ÚS 336/2016, III. ÚS 447/2016).

Na zdôraznenie ich správnosti dodáva nasledovné:

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmienčného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody (§ 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov).

Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený nemá automatický nárok. K podmienčnému prepusteniu odsúdeného môže súd pristúpiť len ak vykonané dokazovanie vedie k spoľahlivému záveru, že u odsúdeného boli splnené zákonom stanovené podmienky, a to tak formálneho, ako aj materiálneho charakteru. Formálnou podmienkou podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je vykonanie zákonom stanovenej časti uloženého trestu. Materiálnymi podmienkami je potrebné rozumieť v prvom rade preukázanie polepšenia odsúdeného a v druhom rade preukázanie skutočnosti, že je možné od odsúdeného dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zmyslom podmienčného prepustenia nie je, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu odňatia slobody, bol odsúdený (páchateľ) automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby trestu. Podmienčné prepustenie je na mieste v tom prípade, ak vzhľadom k účelu trestu a k ďalším okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený i na slobode povedie riadny život a že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Pozitívna prognóza budúceho správania odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, pričom význam má i zistenie, aké sociálne podmienky sú vytvorené pre odsúdeného po jeho prípadnom prepustení. Cieľom podmienčného prepustenia je motivovať odsúdeného k zmene života a k tomu, aby svojím správaním a plnením povinností vo výkone trestu preukázal polepšenie. Ak bol dosiaľ vykonanou časťou trestu už dosiahnutý jeho účel, je ďalší jeho výkon nepotrebný.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že odsúdený Z. S. má v registri trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „register trestov“) 30 záznamov, a to počnúc rokom 1966 prevažne pre majetkovú trestnú činnosť. Ďalej z registra trestov na odsúdeného vyplýva, že Z. S. bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, z výkonu trestu odňatia slobody bol podmienčne prepustený aj v Slovenskej republike a aj v Českej republike. Naposledy uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený v trestnej veci vedenej Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 2T/96/2012 zo 14. augusta 2013 vykonal 14. augusta 2013.

Krajský súd z hodnotenia Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Trenčín správne zistil, že odsúdený Z. S. doposiaľ nebol disciplinárne potrestaný a ani mu nebola udelená disciplinárna odmena. Odsúdený má nekritický postoj k svojej trestnej činnosti, ktorú popisuje v zmysle istej kompetentnosti, avšak osobitnú ľútosť bilančného charakteru nepociťuje. Ústav hodnotil, že u odsúdeného je resocializačná prognóza menej priaznivá a existuje u neho stredné riziko recidívy trestnej činnosti.

Vo vzťahu k formálnym podmienkam podmienčného prepustenia treba uviesť, že odsúdený začal trest odňatia slobody uložený vo výmere 15 mesiacov vykonávať na území Slovenskej republiky od 10. septembra 2021. Odsúdený má v súčasnej dobe vykonaný trest prevyšujúci zákonom predpísanú výmeru pre splnenie podmienok podmienčného prepustenia. Možno teda uzavrieť, že v prípade odsúdeného Z. S. boli splnené formálne podmienky pre podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (príslušná dĺžka už vykonaného trestu), konštatovať splnenie materiálnych podmienok (preukázanie polepšenia a predpoklad vedenia riadneho života) však nie je možné.

Pokiaľ ide o posúdenie splnenia materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, súd skúma, či u odsúdeného došlo k polepšeniu, teda či uňho prebehol proces vnútornej premeny jeho osobnosti oprávňujúci „nádej“, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, v rámci čoho musí zväžiť aj závažnosť a povahu trestných činov, ktorých sa vykonávaný trest týka, plnenie si povinností a správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v kontexte jeho doterajšieho spôsobu života, charakteru jeho osoby, povahových vlastností a jeho postoja k spáchanej trestnej činnosti, ktoré je možné zistiť z hodnotenia odsúdeného ústavom, v ktorom vykonáva alebo vykonával trest odňatia slobody, väzbu, z jeho charakteristík, posudkov a podobne.

Polepšenie je vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa navonok prejavuje v jeho správaní. Dobré správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody však samé o sebe automaticky neznamená, že sa odsúdený polepšil, pretože môže byť aj len prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie väznice, nie náznak skutočných zmien osobnosti odsúdeného. Dosiahnutý stupeň nápravy je preto potrebné posudzovať nielen podľa správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ale je nutné skúmať, či sa odsúdený zbavil záporných vlastností, charakterových čŕt, sklonov a zlých návykov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestného činu, za ktorý bol odsúdený, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu trestný čin spáchať (primerane rozhodnutie publikované v Zbierke pod číslom R 37/1973).

Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného, vrátane jeho skorších odsúdení (primerane rozhodnutie publikované v Zbierke pod číslom R 5/2017).

Z ustálenej súdnej praxe teda vyplýva, že len dobré správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody samé o sebe ešte nemusí byť prejavom, že sa odsúdený polepšil, pretože môže ísť len o prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody prípadne o účelové konanie motivované výlučne snahou byť podmiennečne prepustený, ktoré po odpadnutí motivácie dobrého správania nedáva záruku, že odsúdený povedie riadny život. K splneniu materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, teda dôjde až vtedy, keď vykonané dokazovanie predstavuje spoľahlivý podklad pre záver, že odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody dobre správa, pretože si uvedomuje nesprávnosť svojho doterajšieho konania spočívajúceho v páchaní trestnej činnosti, je odhodlaný viacej takto nekonať, došlo uňho k zmene škodlivých návykov a nevhodných charakterových vlastností, ktoré viedli k páchaniu trestnej činnosti. Len pasívne prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody pre podmiennečne prepustenie z výkonu takéhoto trestu zjavne nestačí.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného pri posudzovaní splnenia materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je potrebné brať zreteľ na správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, na ním získané disciplinárne odmeny počas výkonu trestu odňatia slobody, na jeho doterajší život (pred výkonom trestu) vrátane predchádzajúcich odsúdení, na skutočnosť, či už v minulosti podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody bol, na jeho postoj k trestnej činnosti a na stupeň zmeny jeho negatívnych vlastností, ktoré ho k spáchaniu trestnej činnosti, ohľadom ktorej trest vykonáva, viedli, či k jej spáchaniu aspoň prispeli.

Z predloženého spisu je zrejmé, že odsúdený sa v zásade obdobnej trestnej činnosti, ohľadom ktorej v súčasnosti trest odňatia slobody vykonáva, v minulosti opakovane dopúšťal. Z odpisu registra trestov plyní, že odsúdený sa v 30-tich prípadoch dopustil trestného činu prevažne majetkového charakteru. V osobe odsúdeného teda ide o špeciálneho recidivistu so sklonom k opakovanému páchaniu trestnej činnosti.

Zo správy ústavu plyní, že počas výkonu trestu odňatia slobody nebol ani raz disciplinárne odmenený, nebol ani disciplinárne potrestaný, pričom k svojej trestnej činnosti prejavuje nekritický postoj.

Resocializačnú prognózu odsúdeného hodnotí ústav ako menej priaznivú a riziko recidívy trestnej činnosti je ústavom hodnotené ako stredné.

Zhrnúc vyššie uvedené je teda zrejmé, že odsúdený sa obdobnej trestnej činnosti dopúšťal opakovane. Za spáchanie trestného činu majetkovej povahy bol opakovane potrestaný, no tresty spojené s odňatím slobody k jeho náprave evidentne neviedli. Aj keď odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody takmer jeden rok, nezískal ani jednu disciplinárnu odmenu.

Vzhľadom na to, že odsúdený po dobu takmer jedného roka výkonu trestu odňatia slobody nezískal ani jednu disciplinárnu odmenu, dobré hodnotenie jeho správania v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody a nezískanie ani jednej disciplinárnej odmeny je nutné hodnotiť len ako prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, nepredstavuje však preukázanie reálneho polepšenia. Vzhľadom na to, že odsúdený sa v minulosti trestnej činnosti dopúšťal opakovane, nemá dostatočne kritický postoj k trestnej činnosti, niet záruky a ani dôvodného predpokladu, že v budúcnosti riadny život povedie.

Najvyšší súd teda dospel k záveru, že odsúdený materiálne podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nespĺňa, a preto ho nie je možné z výkonu trestu, ktorý v súčasnej dobe vykonáva, podmiennečne prepustiť.

Pokiaľ odsúdený Z. S. namietal, že v jeho prípade bola porušená zásada špeciality, najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na správne závery uznesenia Krajského súdu v Trnave z 11. mája 2021, sp. zn. 3Ntc/4/2020 ako aj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 4. augusta 2021, sp. zn. 3Urto/8/2021. Z nich plynie, že zásada špeciality sa v prípade odsúdeného Z. S. neuplatní. Vyššie uvedené súdy správne konštatovali, že odsúdený bol do Slovenskej republiky vydaný na základe dvoch európskych zatýkacích rozkazov s tým, že po ich zrealizovaní bol prepustený na slobodu 28. apríla 2020 a následne sa zdržiaval na území Slovenskej republiky viac ako 45 dní. Z vyjadrenia odsúdeného vyplýva, že po prepustení z väzby sa na území Slovenskej republiky zdržiaval a aj keď územie Slovenskej republiky opustil, dobrovoľne sa vrátil, z čoho vyplýva, že je splnená podmienka zdržiavania sa na území Slovenskej republiky viac ako 45 dní.

K námietke odsúdeného Z. S., že sa konanie uskutočňovalo bez jeho súhlasu, je potrebné konštatovať, že súhlas odsúdeného v zmysle § 6 ods. 3 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. v nadväznosti na § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. sa nevyžaduje, keďže je štátnym občanom Slovenskej republiky a má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt a rodinu.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd v súlade s názorom súdu prvého stupňa, ktorého rozhodnutie považuje za zákonné a správne, nevzhliadol existenciu materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie sťažovateľa z výkonu trestu odňatia slobody v predmetnej veci a jeho sťažnosť považoval za nedôvodnú, preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.